

KAINA:

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UŽSIENIUOSE:
metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:
Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

si: eilė
antiems:
k.

S adre-
arų g-le.
36-46.
s reika-
be se-
r. diena

ris

6 kap.

Metai II.

Petrapilis, Gruodžio 8 d. 1916 m.

N^o 94 (123).

Jau metas užsisakyti

„Lietuvių Balsą“ 1917 m.

KAINA kitiems ištisiems metams Rusuose 8 rub., pu-
sei metų 4 rub. 20 kap., 3 mėn. 2 rub. 20 k., 1 mėn.
70 kap. Užsieniuose metams 11 rub., pusė metų 5 rub.
75 kap., 3 mėn. 2 rub. 90 kap., 1 mėn. 1 rub.

Kas užsisako „LIETUVIŲ BALSĄ“ iš karto
metams, ar bent pusė metų, tam „LIETUVIŲ BALSŲ“
sieninis mėnesinis nuplėšiamas 1917 m. kalendorius
priedu siunčiamas veltui.

Skelbimų kaina:

Petito (smulkaus rašto) eilutė (dalinant puslapį į keturias
skiltis) prieš tekstą 90 kap. Permainymas adreso 40 kap.

Adresas: ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. № 9, кв. 9.

„Lietuvių Balsui.“ Tel. 286-46.

Kadangi šiais metais be galo pabrango popierius, darbi-
ninkai ir viskas ir kadangi dėl to laikraščio leidimas be
galo brangiai apsieina, tai noromis nenoromis priversti esame
kitiems metams kelti kainas.

„Lietuvių Balsas“ Administracija.

Petrapilyje

„LIETUVIŲ BALSŲ“ nuolatos ga-
ima gauti pas laikraštinkus (ga-
lečikus): prie šv. Katrinos bažny-
čios.

Baseinos ir Nadeždinskos gatvės
kertėje ir Vas. Sal. Mažojo pr. ir 8
linijos kertėje pas laikraštinką Smir-
novą.

— Reikalaukite visur! —

myn. Kartais rodosi, jog nebėra vilties
išbristi iš mūsų srovių klampynių, bet
paskiau vėl pasirodo mūsų viešame
gyvenime tokių faktų, kurie suramina
ir nudžiugina, jog ir klampynėmis be-
eidami išmoksime tiksliai ieškoti tikro-
jo kelio, jog jau imame rasti į jį gerus
takus ir pagaliau į jį visai išeisime.

Jau ir mūsų tautiečiai, sėdėdami
apkasuose, išgirdę apie šį Petr. Liet.
Draugijos d. k. n. š. visuotinį susirin-
kimą, galės bent valandėlei nusiraminti.
Jiems sėdint apkasuose mirties apglė-
btiems jau nusiminimo kirminas buvo
beėdęs jų širdį, jau jiems, Lietuvos su-
nums, buvo besiveržianti abejonė dėl
Lietuvos ateities. Nusiraminkit karo
karžygi! Mes, lietuvių visuomenė, kad
ir dažnai klumpame, bet einame prie-
šakin nesustodami; mes įtempsime visas
savo pajėgas, visą mūsų pasiryžimo
galą ir tikimės, nuėjus į laisvą
Lietuvą.



Valstybės Dūma.

Lapkričio 29 d. posėdis.

Kadangi praėjusį kartą negalima bu-
vo plačiau paduoti apie iškeltą V. Du-
moje klausimą dėl naujos Sinodo ober-
kuratoriaus tarnybos patvirtinimo, tai
šiuo kartu paduosime plačiau.

Situo klausimu kalbėjo daugiausia
centro atstovai. Ilgai kalba V. Lvozas.
Jis sako, nors įstatymų ir būtų leista
ši naujoji aberprokuratoriaus draugo
tarnyba, vistiek jos tvirtinti negalima
esą. Lvozas įdomiai papasakoja, kodėl
sinodui kilo sumanymas, steigti šią tar-
nybą. Vieną gražią dieną kunigaikštis
Ževakovas, rekomenduojamas kaž ko-
kio žymaus žmogaus, atėjo Sinodan ir
pasisakė Volžinui, kad jis, Ževakovas,
labai norįs tarnauti šioje įstaigoje. Vol-
žinas pasiūlė Ževakovui išsirikti tinkamą
sau tarnybą, bet Ževakovas tinkamą
savo augštam kilimui ir šaukimui
tarnybos nesuradęs. Tada Volžinas davė
Ževakovui ekstraordinarinę tarnybą.
Tokių būdu atėjo jiems galvon įsteigti
antrą oberprokuratoriaus draugo tar-
nybą, skiriant jam padidintą algą 12000
rublių. Reikia pasakyti, kad štatinis
oberprokuratoriaus draugas gauna tik
10.000 rub. Sinodas jau išanksto spėjo,
kad V. Dūma šios tarnybos netvirtin-
sianti, tada Sinodas be jokių įstatų
įsteigė naują tarnybą. Atsirado didelis
keblumas, iš kur imti pinigų algai:
iš valstybės išdo buvo nepatogu. Prie
Sinodo yra tam tikra suma 125.000 r.,
kurie surenkami už žvakes, ir iš kitų
šaltinių ir paskui iš tos sumos yra šel-
piami pravoslavų neturtingi klierikai,
skiriama spaudai ir t.t. 12.000 rublių

*) Žiūr. šiame num. *Kareivio balsą į lietuvių
visuomenę.*

užmokėti Ževakovo algai ir paskyrė iš
tos sumos. Lvozas sako, koks tai yra
šlykštus darbas; jam esą žinoma, kad
Samaros kaikurie pravoslavų semina-
rijos klierikai badėję ir daug jų buvę
paleista iš seminarijos dėl stokos lėšų,
tuo tarpu kunigaikščiui Ževakovui be
jokio reikalo skiriama 12.000 rub. Kal-
bėdams apie žvakes, Lvozas sako: svei-
kinu pravoslavą, nupirkusį žvakę, kuri
gražiai dega Ževakovui. V. Dūmos
biudžeto komisija, sužinojusi apie tokį
neteisėtą pasielgimą, nutarė netylėti.
Lvozas pabrėžė, kad jis tik trumpai
palietęs šį klausimą.

Toliau kalbėdamas Lvozas sako, kad
V. Dūma kaltinusi vyriausybės veikimo
palitiką, bet gi nemažiau esanti kalta
ir dvasinė pravoslavų vyriausybė. Jis
čia daug primena bažnyčios tėvelių,
kurie savo pasielgimais ir darbais tik
bjaurinę pravoslavų tikėjimą, Pravosla-
vų cerkvė esanti pavojuje, jos globejai
visoki netikėliai ir bemoksliai. Samaros
vienuolyno tėvas vyskupas Antanas esąs
visai bemokslis. Jis Lvozas galįs paro-
dyti Antano egzaminavimo kopiją; ten
esą tokių tėvo Antano atsakymų: kai
jį klausė kaip Dievas pasaulį sutvėrė,
jis atsako: pirmą dieną dangų, antrą
žemę, trečią šviesą; šviesa nieko ben-
dra neturinti su saule; penktą dieną
sutvėrė žmogų, o šeštą galvijus; kai
klausė, ką jis žinąs apie pranašus, tai
jis pasakė, kad būves Moizė ir Erimi-
jas, panašių atsakymų esą daug. (Cen-
tre ir kairėje ploja). Kiti atstovai irgi iš-
rodinėjo, kad ši tarnyba visai nereika-
linga, ir kad Sinodas neturėjęs teisės
savo valia steigti kitos oberprokurato-
riaus draugo tarnybos. V. Dūma tai
vienu balsu priima. Sinodo oberproku-
ratorius, kuris visą tą laiką buvo salė-
je, nepasakė nė žodžio, nors atstovams
suoluose buvo girdėti: leiskite kalbėti
oberprokuratoriui.

Gruodžio 2 d. posėdis.

Šiandien naujas užsienio reikalų mi-
nisteris N. Pakrovskis pranešė V. Du-
mai apie vokiečių pasiūlytą taikos no-
tą, kad V. Dūma, išnešusi savo formu-
lą, galėtų toliau darbuoties.

Naujo užsienio reikalų mininisterio
N. Pakrovskio kalbą V. Dūma klausė
labai atsidėjusi, nors jis kalbėtojas blo-
gas ir nepripažęs. Vienok V. Dūma
Pakrovskį sutiko labai šaltai, Sazonovą
gi visados būdavo sutinka karštu delnų
plojimu. Bet kai kuriose vyriausybės
deklaracijos vietose Dūma karštai plo-
ja. Pakrovskis pasakė, kad tokiomis
sąlygomis, kokias jiems priešininkai
pasiūlė, sąjungininkai jokių būdu ne-
galį taikyties. Ta pati mintis buvo pa-
sakyta Rodziankos ir Šidlausko.

Kaip vyriausybės taip ir V. Dūmos
deklaracijų skamba ta pati mintis.
Tvirta taika tik tuomet galėsianti būti,
kai busią sulaužytos priešininko karo
pajėgos. Vokiečių pasiūlytos taikos są-
lygos, esą tik veidmainiavimas, kad su-
vertus visą atsakomybę ant sąjungi-
ninkų.

Darbininkų ir s.-demokratų kuopos
norėjo kalbėti delei vyriausybės dekla-
racijos, bet Šidlauskiui pasiūlius baigti
ginčius, jie negavo pasakyti savo nuo-
monės. Tuomet jie paprašė balso prieš
balsuojant formulą. Kalbėjo Tuliako-
vas ir N. Januškevičius. Januškevičius
sako, kad mes laiku padavėm raštelių,
norėdami išaiškinti V. Dūmai, kas da-
bar dedasi. Bet nedavė žodžio. V. Du-
ma pabaigė ginčius, ir tokiu būdu de-
mokratija negalėjo nieko pasakyti taip
svarbiu klausimu (dešinėje užimas).
Todel, aš darbininkų kuopos vardu
karštai protestuoju ir šiame balsavime
mes nedalyvauijam. Visą atsakomybę
imkit jūs (dešinėje ir centre užimas ir
balsai: iš kur tokie demokratybės mo-
nopolistai).

Jonas Mikalajūnas

iš Suvalkų gub., Vilkaviškio apskr.,
Alvyto valsč., Pažervių kaimo (dabar
gyvena Škotlande) ieškau savo
žmonos Marijonos Mikalajūnienės,
žmonos tėvų: Pranciškaus ir Agotos
Snipauckų ir savo brolio Simono Sni-
paucko. Prašau žinančių pranešti jų
adresus:

JONAS MIKALAJUNAS
180 k. Demslank, Craigneuk Vishov
SCOTLAND ANGLIJA.
2279-3

=====

„Lietuvių Balsas“ Skaitytojams.

Kieno prenumerata baigiasi gruodžio 1 d., prašome pasiskubinti užsisakyti „Liet. Balsą“ tolesniam laikui, kad nesusitrukdytų laikraščio siuntinėjimas.

Nuo gruodžio mėn. 1 d. ligi metų galo „Lietuvių Balsas“ kaina 45 kap.

Užsieniuose 80 kap.

=====

Petrapilis, gruodžio 8 d.

Gruodžio 4 d., sekmadienį buvo Petrapilio Lietuvių Draugijos dėl karo nukentėjusiems šelpti visuotinis susirinkimas. Iš 1200 maž daug narių dalyvavo apie pussekmo šimto. Dideleje Teniševo mokyklos salėje negalėjo sutilpti visi atėjusieji į susirinkimą; šiek tiek pasivėlavusieji, daugiau ne 40 narių, palicijos buvo palikti už durų. Tokių gausių draugijų susirinkimų lankymo seniaus lietuvių gyvenime nebuvo. Priešingai, seniau visuotiniai susirinkimai dažnai negalėdavo įvykti dėl mažo atėjusiųjų narių skaičiaus. Dabartinis lietuvių visuomenės įsinteresavimas draugijų gyvenimu tai geroji pusė, tai gerieji vaisiai tos mūsų srovių kovos, kuri taip smarkiai ir kartais taip nekultūringai buvo ėmusi reikšties lietuvių gyvenime, besivaržant dėl draugijų ir organizacijų.

Šis visuotinis susirinkimas parodė, kad ir kitais žingsniais matyti mūsų visuomenę kryptant geron pusėn. Buvusieji pirmiau susirinkimai parodė, jog griežta kitokios srovės žmonių netolerancija, aklas užsispyrimas ir gyny-
mas savo teisių okupacijoje negali duoti gerų vaisių.

Po skandalingo lapkričio 6 d. susirinkimo atskiros lietuvių grupės ir srovių kuopos tarėsi, jeigu ne su kita kita, tai bent savybėje. Pasitarimų rezultatas pasirodė šiame visuotiniame susirinkime. Srovės tiek pat buvo pasiryžusios ginti savo reikalus, nė kiek nenusileisdamos. Ir gynė jos atkakliai kiekviena savo poziciją, bet gynė jau kitokiu būdu, negu anuokart.

Anuokart, lapkričio 6 d., vieni kitiems nedavė nė žodžio pratarti, nė paaiškinti reikalo, tik rėkė šaukė nenustodami. Šį kartą srovės, nenukrypdomos pačios kiekviena nuo savo pamato, nekludė ir kitoms to pat daryti.

Toks upas apsireiškė jau pačioje susirinkimo pradžioje. Draugijos pirmininkas adv. Spurga, patikrinęs, kad susirinkimas yra teisėtas, pirmininkauti pavedė Baleišiui, rugsėjo 18 dienos susirinkimo buvusiam pirmininkui. Šis, atmindamas savo istoriją ir pažymėdamas, kad jo priešininkai nebūtų nepatenkinti, atsisakė pirmininkauti ir patarė išrinkti ne pirmininką, bet stačiai susirinkimo prezidiumą iš trijų žmonių, po vieną nuo kiekvienos srovės. Susirinkime nieks prieš tą pasiūlymą neprotastavo. Tik visiems pasidarė lengviau širdžiai. Suprantama, jeigu būtų buvęs renkamas vienas pirmininkas, tai tikrai būtų buvę sunku rasti toks žmogus, kuriuo būtų galėjusios pasikliauti visos srovės. Gi kiekviena srovė, matydama prezidiume greta kitų ir savo žmogų, jautė, kad ir jos teisės nebus laužomos, kad ir ji stojis lygiai su kitomis. Tokiu būdu lietuvių visuomenės gyvenime ima reikšties srovių teisių lygybės dėsni. Į prezidiumą vienu balsu (per acclamationem) buvo išrinkti: iš kairiųjų inž. Bielskis, iš krikščionių demokratų (vadin. dešiniųjų) prof. kun. B. Česnyš ir iš vidurio (tautos demokratų srovės) bar. S. Šilingas.

Visuomenės gyvenime mes einame klupdami, kartais toli išklysdami iš tikrojo kelio, bet aišku, kad einame prie-

Po to V. Duma svarstė valgomųjų dalykų klausimą. Kaip matyti, šis klausimas jau gerai paaiškėjo biudžeto komisijai ir V. Dumai. Todėl kalbėtojų dauguma lietuviškai atskirus valgomųjų dalykų klausimus.



Dar žodis tautos mokesnio klausimu.

Tautos mokesnio klausimas, kiek galima buvo spręsti iš jo turinio ir paaiškinimų laikraščiuose, turėtų didelę svarbą dabartiniam mūsų tautos gyvenime, ir, sprendžiant jo svarbą, tikėtasi, kad jisai bus kuogreičiausiai įvestas mūsų gyvenimui. Laukta tikrai visuomenės pritarimo. To laukiama dar ir šiandien.

Tautos mokesnio organizavimas duotų mūsų tautos istaigoms laikyti neišsienkamų lėšų šaltinių ir geros progos tampriai susiorganizuoti bendram darbui; duotų mums padaryti didelį žingsnį pirmyn. Tuo parodytume, jog mes esame kultūringa, organizuota tauta, ir galime viską su savimi padaryti.

Turime laikraščius, turime reikalingų tautai srovių, kurios, padėdamos kitaip, galėtų puikiai tą darbą atlikti. Bet kaip nesmagu yra minėti tą nelaukiamą niekados atsitikimą: vietoje plačiausiai pakalbėjus, apsvačius, padavus savo nuomonės, pritariama ar ne tam sumanymui, mūsų srovės tikrai pusę žodžio teatsiliepė dėl jo*).

Metas jau, rodos, būtų mesti tą kenkiamą mūsų tautos reikalams vienu kitais nepasitikėjimą. Atminkime, jog mūsų visų obalsis yra vienas, dėl kurio mes dirbame ir privalome sutikti darbą. Jisai yra: tėvynė, tauta ir laisvė. Kam gi keliamos mūsų tarpe tos bereikalingos riaušės, kurios baisiai kliudo organizavimo darbui. Atminkime, jog tie sumanymai, kurie yra skelbiami laikraščiuose, keliami yra ne srovių, bet, apskritai, visos tautos reikalams. Kodėl gi tylima? Ar tie darbai yra mūsų bendri rūpesniai?

M. Miliuskas.

Kareivio laiškas į lietuvių visuomenę.

—o—

Pro ginklų braškėjimą, šrapnelių kaukimą, pro aršias vaitojimą sužeistųjų, pro jų ašaras ir prakeikimą; iš mirties apkerėto krašto, mirties laikinės paskutinioje merdėjime tukstančius žmonius; iš to viso garsų, jausmų choaso — šaukiu į jus, tautiečiai... ne... ne šaukiu: neišgirsit jus mano silpno balso, jei neišgirstate stipresnių...

Prašau jus... ne... ne prašau: jus nenorit suprasti prašymų siauroje, akloje partijų kovoje... Jus įnirtote, o įnirtę, kad net nematote pavojaus Lietuvai ir lietuvių tautai, jos augimui. Siauroje ir akloje partijų kovoje jus užmiršot tą tikslą. Bet kam čia išrodymai, nurodymai, atsišaukimai! Gana jų buvo!.. Aš čia tik norėjau išreikšti, kaip sunku, kaip liudna išpūdį padarė mano, karo gyvenimo suvargintoj siejoj Visuotiniai Petr. Liet. Dr. n. d. k. š. susirinkimai... Baisiausios mintys lenda į galvą: jog tas suirimas gali dezorganizuoti ir lietuvių tremtinius, neskaitant to, kad tai aiškiausiai kenkia jų kalektyviam darbui, vieninteliu vaistui ir atspirčiai dabar nuo nutautimo!..

O sūnus Jos, viltis būsimos Lietuvos, vis guldo ir guldo galvas su viltim, kad Lietuva, po jų mirties, bus laisva... kad švinta Jai jau saulėtas rytas!.. Atminkit, tautiečiai, kad jų gyvenimu ir mes kareiviai gyvename, nors ir atskirti nuo jų, nors mirties pavojuje!.. Ir mirti jų lengviau, kad

* Šiuo metu buvo tariamasi ir dar tebesitariama srovių šiam svarbiam bendram darbui — tautos mokėjimui rinkti. Tikimasi, kad viskas pasibaigs gerai, kad pavyks visiems bendrai susitarti.
„Liet. Bal.“ Red.

žinai, jog tavo, kovotojo, vietą užims, sūnus laisvos Lietuvos!.. Taigi, tautiečiai, pažvelgkit į save, apsvaistykite savo darbus, pasielgimus, kiekvieną žodį, veiksmą!

Vardan Lietuvos išgirsit žodžius iš apkasų!

Kareivis J. Kardelis.

Č. Sasnauskio mirties metinėms besitarianant.

Artinasi metinės sukaktuvės, kai mirė didysis mūsų muzikas a. a. Česlavs Sasnauskis. Lietuvių visuomenei, ypač Petrapilio kolonijai dera tinkamai prie šių sukaktuvių prisirengti ir kaip reikiant įsias atlikti.

Petrapilyje šitas dalykas turi būti tiesioginė ir artimiausia v. „Č. Sasnauskio būrelis“ užduotis. Ar tas būrelis yra ką padaręs šiuo reikalu, ar daro ką? Taip, šiuo dalyku jo padaryta ir daroma nemaža, ir apie tai noriu šiaip pranešti mūsų visuomenei.

Būrelis nariai, nuo pat Sasnauskio mirties buvo susirūpinę, kaip sudarius tinkamą mirusio muziko vakarą. Negalėdami iki vasaros tai įvykinti geistiniu masstaba, pasiryžo laukti metinių sukaktuvių. Galop, lapkričio mėnesio viduryje būrelis įgaliojo prof. Česnį stverties išstos to vakaro organizacijos. Visam kam geriau aptarti ir nustatyti būreliui rūpėjo gauti patarimų ir nurodymų iš kompetentingų mūsų kolonijose vyrų. Tam tikslui būrelis atstovavo tuojaus sukvietė pas save artistą K. Petrauskį, muzikus Kačanauskį ir J. Žilvičių, dailininką Varną, kun. J. Tumą, porą Dramos-Muzikos Kuopos atstovų ir keletą kitų dailės mėgėjų. Susirinkusieji vienu balsu išreiškė tą nuomonę, jog Č. Sasnauskio vakaras yra nepaprasta pramoga savo tarpe, bet kaip ir kokia tautos šventė: toks vakaras turės viešai atvaizdinti žymią mūsų kultūros pusę — ne tik mūsų pačių, bet ir svetimtaučių akys. Todėl angtarybos išmanymu, visa ta šventė turi būti sutaisyta vardu visų Petrapilio kolonijos — viribus unitis. Visi taip pat išreiškė tą viltį, jog Petrapilyje neatsiras tokios lietuvių draugijos, kuri nepanorėtų bent moraliai prisidėti prie šios šventės ir padėti ją vykusiai sutaisyti. Kaip išsitarė vienas dailininkas, bet šioje neutralioje dirvoje — dailės srityje — mūsų tautiečiai turi pasirodyti susivieniję ir esą lietuviai, o ne tik partijų etikietkomis apsisagstę iškrikaliai.

Vakaro programa buvo aptarta tikrai bendrais bruožais, paliekant susitarti su dirigentais delei smulkmenų. Apskritai gi buvo projektuojama šitokie vakaro skyriai: 1) referatai apie velionį ir 2) parinktųjų jojo kompozicijų išpildymas arba koncertų. Šitame skyriuje turėtų būti dvi dalis: a) bažnytinė muzika ir b) kitos kompozicijos. Kalbant apie tinkamą tokiu vakarui vietą, nutarta imti konservatorijos salę, nes ten turima dideli vargonai; o tai būtina reikalinga, norint atlikti svarbesnius velionies veikalus. Pasitarus apie reikiamas šio koncertui muzikines pajėgas, mūsų muzikai nurodė, jog šiam reikalui gali tiktai vien intelingentingi giesmininkai specialistai; paprastaisiais gi mūsų liaudies choristais naudoties šiuo atveju negalima. Tad sutarta, kad reikiamojo vakarui choro branduolys bus Nevos prospektas (šv. Kotrynos) bažnyčios choristai, kurie, kaip teko patirti, mieliai sutinka dalyvauti savo neužmirštamojo vedėjo šventėje. Žinoma, vienu jų neužteks, kadangi, tinkamai Sasnauskio veikalam atlikti, reikia apie 40 giedotojų dainininkų. Tad sumanyta per laikraščius kreiptis į visus mokytuosius mūsų (t. y. lietuvių) dainininkus, kurių gali atsirasti tarp konservatoristų ir šiaip studentijos ir tt., kad jie malonėję atsiilepti ir prisidėti. Tikimės, kad jie išgirs šitą mūsų prašymą ir paskubės mums į pagalbą. Juk visiems suprantama, kaip reikalinga duoti tokio vakaro chorui bent šiek tiek lietuviška žymė, kad paskui svetimtaučiai negėdintų lie-

tuvių, sakydami: nereikalingi jiems tokie šūnūs laisvos Lietuvos!.. Taigi, tautiečiai, kada patys ne pasirodyti čia, pažvelgkit į save, apsvaistykite savo darbus, pasielgimus, kiekvieną žodį, veiksmą! Jeigu čia iš mūsų reikalingi šiaip jau mokytojai choristai ir choristės tai jau besakyti apie mūsų solistus su solistėmis. Solinės partijos bei duetas, kiek galima, būtina priderėtų paimti mūsų artistams. Mes norime būti tikri, kad mums gerbiamieji Petrauskiai, Kutkauskiai ir k. šiuo svarbiu momentu noriai atliks, kas jiems pridera.

Šios iškilmės rengėjams labai dar rūpėjo surasti garbingą dirigentą, kurio vardas galėtų kreipti savęs akis rimtosios publikos iš tarpo rusų ir k. Tuo tikslu rašantis šitą straipsnėlį kreipėsi į gerb. konservatorijos profesorius J. Vitolių, kuris nuo seno garsėja augštai talentuotu ir geriausiu latvių koncertų vadeju. Paprašyto S-kio būrelis ir visos mūsų kolonijos vardu, garbusis profesorius mieliai apsiėmė atlikti tą svarbią ir atsakomąją rolę. Negana to, mano prašomas jis pasižadėjo padėti pritraukti dar prof. Handschiną vargonų partijoms. Lietuvių visuomenė be abejo bus didžiai ir didžiai dėkinga garbėsiam profesorius už tą mielą ir taip brangintą pagalbą.

Č. S-kis yra miręs Trijų Karalių priešdienyje. Laimingai pavyko mums gauti konservatorijos salę pačiam metinių sukaktuvių dienai būtent sausio 6. Paimta salė dienai, nes vakarai konservatorijai jau buvo užimti visam žiemos sezonui. (Gavome samdyti mažąją salę, nes didžioji „neikandama“: apsieina 3500 rub. vienam sykiui). Iš pradžios buvo manoma vienu atveju baigti visa iškilmę, t. y. abu augščiaus minėtojo muzikos skyriu su tam tikrais referatais. Bet prof. Vitolis, peržiūrėję muzikalinę projektuojamo koncerto literatūrą, griežtai pasakė, jog viena diena jokių būdu negalima atlikti visako, kas reikia. Tariant, paties giedojimo bei dainavimo būtų 5 valandos, kas perdaug nuvargintų klausytojus ir giedotojus. Tad su gerb. dirigentu sutarta paskirstyti mūsų iškilmę į dvi dienis. Metinių dieną bus bažnytinės muzikos skyrius (Requiem, vargoninės kompozicijos ir tt.), pasinaudojant minėtąja sale su jos vargonais. Kiek vėliau gi bus paskirtas lietuviškųjų ir kitų pasaulinių kompozicijų vakaras.

Pasitikime, jog ta iškilmę galima bus įvykinti gimstančios Č. S-kio Draugijos vardu. S-kio būrelis sustatytieji įstatai jau įteikti tam tikrai prie Miesto Viršininko tarybai ir bus tenai peržiūrimi ateinančią savaitę.

Tas pats būrelis, atsimindamas, kaip labai bus pageidaujamos S-kio kompozicijos šiuo laiko tarpu, kai žadama rengti velionies atminimui koncertai ir Maskvoje, ir Odesoje, dar daug kur, išleisda populieriuosius jo Lietuviškos Muzikos numeris antra edicija. Dalykas jau baigiama spausdinti.

Prof. B. Česnys.

P. S. Mūsų gerbiamieji muzikai dainininkai, norintieji prisidėti prie iškilmės, malonės kreipties į p. Kačanauskį (Italjanskaja 3/5, but. 48) arba į p. Žilvičių (Priadilnaja 36, but. 92).

„Lietuv. Muzikos. Nė Nė ir kitos Č. S-kio kompozicijas galima gauti „Katalikų knygyne“, Nevsky 34, butas 13. B. Č.



Korespondencijos.

PETRAPILIS.

Lapkričio mėn. 29 d. už Nevos Vartų Geležinkelio Klube (Šliselburgo pr.) buvo lietuvių vakaras. Režisuojant J. Geniušui, vaidino 3-jų veiksmų dramą „Ant bedugnės krašto“. Nežiūrint to, kad publikos iš karta buvo maža, vaidinimas prasidėjo paskirtu laiku, — mat jau petrapiliečiai šiaip taip pradėjo laikytis punktualumo.

Vaidintojai visi buvo geri, tipingi, ypač charakteringas buvo žydas Berkus. Vaidinant pasižymėjo Biržys (Berkus rolė), Spurga (Juozas), Slapšinskas (Motiejus), Kerutis (Jurgis) ir Blaževičaitė. Pastarajai buvo vis tik ir mažų

trukumų, būtent: buvo perdaug energinga ir neatsargi su dekoracijomis. Lyginant su kitais vaidintojais, blogiaus vyko rolės Pakštui (Baltrui) ir Giriūnaitei (Onai); jie negalėjo liuosai laikytis scenoje. Vaidinimui pasibaigus, prieglaudos vaikų choras, vedamas J. Geniušo, padainavo šias lietuvių daineles: „Oi tu, Ieva, Ievužė“, „Berneli šiokis, berneli tokis“, „Pasisėjau žalią rutą“, „Noriu miego“ ir „Žiogas ir skruzdė“. Pastaroji padarė publikai gana gerą įspūdį — tad buvo pakartota. Po to jaunutė solistė Z. Baltušytė, pritariant fortepijonu, puikiai padainavo kelias lietuvių daineles. Publikai, kiek teko pastebėti, geriausiai iš jų patiko senai visų solistų-čių užmiršta graži senovės dainelė „Siuntė mani motynėlė“, kurią dainuojant solistei J. Geniušas pritarė smuiku.

Toliaus, vidurinių moksleivių orkestras, susidedas iš keliolikos žmonių, vedant P. Biržiui, gana gerai pagriežė lietuvių himną, „Suktinį“, „Valsą“, „polką“ ir „maršą“. Petrapilyje iki šiam laikui jokiam viešame vokare nebūdavo orkestro. Taigi reikia tikėtis, kad P. Biržys, gerai suprantas orkestro reikalingumą, dažniau lankys sceną. Pasibaigus programai, šokiui, žaislai, laktstomasis paštas truko iki 2 1/2 valandos nakties. Visa buvo atlikta gyvai ir tvarkingai.

Sasninkietis.

PETRAPILIS.

Vaikų prieglauda Už Nevos Vartų. Nelaiminga ta prieglauda Už Nevos Vartų! Kiek ji vietos užima „Naujojoje Lietuvoje“, kiek gražių kalbų pagimdė ji per visuotinius draugijų susirinkimus! Ten rykštėms vaikų plakama, ten pusė vaikų apkurtę mušami, ten šuva ir ožys suėdą pieną, paskirtą vaikams! Ašaros bėra klausant gražių kalbų, šurpuliai varsto kūną, skaitant apie tuos kankinius vaikučius, o juokas nenoromis nervus kutena, sulyginus tikrybę su jos aprašymu ir atsiminus, kad visas tas kalbas, visas korespondencijas sukėlė kuopaprasčiausias moterėlių barnis, barnis, i kurį net šiek tiek rimtesnė kaimo moteris pažiūrėtų su paniekinimu, nekreipdama į jį mažiausios dėmes.

Į prieglaudos batų dirbtuvę buvo pakviestas dirbti batų „Naujosios Lietuvos“ oficialusis redaktorius — jis gi ir korespondentas „Komiteto draugas“ (man ir vaikams pasisakė) — p. A. K. Ir galas davė jo žmonelei susibarti su prieglaudos vedėjos padėjeja. Ir pasiūlyė visiems žinomi moterėlių barnių apsireiškimai. Man pačiam teko girdėti iš „Komiteto draugo“ tokių pasakėlių, kokių nesitikėjau išgirsias iš visuomenės laikraščio redaktoriaus. Kadangi prieglaudos prižiūrėtojas B. išikišo į toki nenormalų apsireiškimą prieglaudoje, tai teko ir jam — ir gerokai teko!

Bet štai p-a K. atleista nuo vietos, p-as redaktorius ir korespondentas pats save atleido. Asmens barniai ir nesu-sipratimai buvo nukelti į visuomenės gyvenimą. Pasipylė kaibos iš tribūnų, korespondencijos ir straipsniai!.. B. atsisakė nuo vietos. K. triumfuodamas atbėgo pas mane. Neilgas buvo pasikalbėjimas. Nesmagu buvo kalbėti su žmogum, kuriam asmens reikalai brangesni už redaguojamo laikraščio reputaciją ir jo skaitytojų šventą laikraščiu pasitikėjimą. Tada K. prieglauda pasirodė dar liudnesnė, negu buvo pirmiau. O jei pakliūs jam šie mano žodžiai, tai prieglauda jam pasirodys taip liudna, jog be ašarų ir raudojimo jis negalės ir pro šali praieiti. Ir tikiuos sulauksias „N. L.“ korespondencijų, jog vaikai ne tik prie kryžiaus kalama, bet dar kailiai jiems lupama ir suvama sau bačiukai. O „garsieji“ ožys ir šuva, kurie jau ne kartą turėjo laimės pafigūruoti „N. L.“ skiltyse, ne tik išlaka pieną, skiriamą vaikams, bet ir vaikus pradėjo ryti.

Prieglauda, trūkstant lėšų ir tinkamų žmonių, žinoma, nėra vedama, kaip ji vesti pageidaujama, bet taip karikatūringai aprašyti istaigą ir dirbančius joje žmones gali tik korespondentas, kuriam elementarinė spaudos etika yra svetima.

„Naująją Lietuvą“ skaito mūsų liaudis, skaito net prieglaudos vaikai, kuriems neužmirštama brukti „įdomiausieji“ numeriai, taigi negražu naudotis jų šventu pasitikėjimu ir brukti vietoje tiesos išgalvotas nesamones.

Lai moters sau pešas. Bet laikraščio redaktoriams metas būtų skirti bobų peštynes nuo visuomenės reikalų.

J. Geniušas.

MASKVA.

Lietuvių vakaras, rengiamas „Dramos Artistų Bendrovės“. Kaip tai puikiai, iškilmingai skamba! Galima tikrai didžiulio, jog mes Maskvos lietuviai turime tokią bendrovę!

Lapkričio 24 d. buvo vaidinama, visiems gerai žinoma Keturakio komedija „Amerika Pirtyje“ ir komedija „Pono Felikso Atsilankymas“. Jeigu kas nebuvo matęs „Amerikos Pirtyje“, tai nežinau, ar galėjo įsivaizdinti sau tą gražų lietuvių liaudies vaizdelį, koki mums nupiešė Keturakis. Jis taip buvo nemielaiširdingai apdraskytas, nelyginant višta petekusi vanagai į nagus. Nežinau, kodėl taip?.. Ar tai artistų patogumui, ar tai pagražinti veikalui dauguma monologų buvo išmesta. Kas gi gerai pažįsta tą veiklą, tai galėjo pasirodyti, kad tai vaidinama ne Keturakio „Amerika Pirtyje“, bet jų pačių sutrumpintas konspektas. Patekus į Bekampio pirkia, jokių būdu negalima buvo suprasti, kad tai nusigėrusio, nusigėyvenusio ūkininko pirkia. Daro įspūdį, jog čia ne ūkininkas gyvena, bet koks miesčiuko valdininkelis. Ir Agotukė labiau atrodo dukterimi to valdininkelio, o ne mūsų Bekampio.

Nei jos išvaizda, nei jos judėjimai, nei ištartinimas negarmonizavo su sodiete mergina; ji buvo greičiau panaši į miesto kambarinę tarnaitę, negu į ūkininko dukterį. Vincukui truko vikrumo ir gudrumo, o antra, artistas neįsigilino į veikalo turinį. Pavyzdžiui: buvo aiškiai matyti, kaip jisai su Agotuke vokiečių pinigus ir kaip norėjo išeiti papykęs ant jos. Šiose vietose artistas nerodė rimto pasiryžimo palikti Agotukę, neparodė savo įsisteidimo. Ir apskritai, artistas vaidino labai negyvai, be ūpo, visai neatatinkamai Vincuko būdai priešingai, Antanas buvo pervikrus, nebuvo matyt jo šykštumo, nerangumo ir nepalankumo Vincui. Žiūrint į juos, rodės, jog tai sėdi du geru bičiuliui. Bekampis šiaip taip laikėsi, bet išverti iki galui negalėjo: matyt artistui pritrūko energijos. Bekampienė buvo per jauna ir kokeitė, ne kaip sodietė.

Antrą veiklą — Vaidevučio „Pono Felikso atsilankymą“ suvaidino ne geriau.

Viena, kad veiklas silpnokas, o antra, mūsų komikai taip daug pagražino, jog galima buvo pamanyti, kad tai vaidino ne lietuvių bendrovės artistai, bet kokia nors mėgėjų kuopelė. Tik Felikso rolė atlikta buvo šiek tiek tiktai. Kame gi priežastis to mūsų iširimo? Svarbiausia, turbūt, tai, kad pas mus nėra gerų artistų, o tuo labiau gerų režisierių. Bet jeigu žmonės kuria draugiją ir pavadina ją artistų bendrove, o ne mėgėjų kuopelė, man rodos, kad reikėtų šiek tiek atlikti savo dalyką sąžiningiau, nors tiek, kad artistai pasistengtų išsimokyti rolę. Be galo nemalonu yra sėdėti salėje ir visą laiką girdėti suflerio soliovimą.

Žiurkė,

Žinios.

PETRAPILIS.

Mokytojus atleidžia nuo šaukimo kariuomenė. Švietimo ministeris grafas P. Ignatjevas aplinkraščiu pranešė mokslo apygardų globėjams, kad, sutikus vidaus reikalų ministeriui, pripažinta paluosuoti nuo šaukimo kariuomenėn, karo prievolės įst. § 33, mokytojus apsaugininkus ir baltabiliečius, kurie dabar tebemokytoja įvairiose mokyklose.

Rengimas profesoriams. Naujai įsteigtas prie švietimo ministerijos mokslo pedagogijos skyrius svarbiausiu uždaviniu stato rengti profesoriams žmones, baigusius universitetą. Ministerija randa, kad ligi šiol šis darbas negerai buvo vedamas. Paliktieji prie universitetų ruošties profesoriams žmonės tebuvo menkai aprūpinami. Išduodamos jiems per dvejus metus stipendijos buvo labai maža, kad galėtų žmoniškai gyventi ir atsiduoti mokslui. Dabar ministerija atkreipsianti daugiau dėmesį į medžiaginį aprūpinimą. Profesorių kandidatai bus visu kuo aprūpinami. Jei kandidatams tektų važiuoti dėl mokslo į užsienius, tai taip pat busiama jiems pagalba ir šiaip palengvinimų.

Juozas Zikaras. Surejestrudamas darbus naujojo mūsų dailininko-lipdytojo Juozo Zikaro „Lietuvių Balso“ № 89, po № 9 piešinių: inžinierius Pečkevičius turi, praleista: 10, pastelė: Berniukas, ant stalo pasirėmęs. 11, Moteriškė, lyg iš miego pakirdusi, jūros krante su gintarų šniureliu.

J. Zikaro gurguolė: „Motina,“ pastatyta Dailės Akademijoje šių metų Apykaitos Parodoje labai populiari. Visados ties ją daugybė žiūrėtojų. Tam tikros, ant tikslo padarytos fotografijos iš visokių pusių, didelio formato, smarkiai išperkama kaip pačioje parodoje, taip ir Muzikalinėje Dramoje. E. M. Institutas įnešė sumanymą įgyti tą grupę už 1,000 rub., pridėdant 250 r. už nuliejimą.

Kun. J. Tumas.

Kultūros ir Švietimo Sekcija prie Liet. Centro Komiteto nutarė išleisti keletą vaikams pasiskaityti knygelių. Pirmon eilėn jau spausdinama dvi pjesės ir šiaip apsakymėliai. Šiam vaikų knygynėliui bus leidžiama nedidelės knygutės.

Del taikos tarybų. Kaip jau žinoma, vokiečiai lapkričio 29 d. pasiūlė taikinties. Tuo pačiu laiku priešininkai kreipėsi į popiežių prašydami, kad jiems padėtų padaryti taiką. Tą pačią dieną, lapkr. 29-tą, buvo sušauktas vokiečių reichstogas, kad apsvaistytų taikos tarybų klausimą. Kanclerio kalbos visi atsidėję klausėsi. Kairieji ir centras ne kartą pertraukė kalbėtoją delnų plojimais, tik dešinieji tylėjo ir šaltai sutiko kanclerio kalbą.

Į šį vokiečių pasiūlymą taikinties sąjungininkai dar nedavė formalaus atsakymo. Bet, sprendžiant iš spaudos atsiliepimų, sąjungininkai dar norėtų pakariauti, kol vokiečiai visai bus sumušti.

Gudų laikraščiai. Petrapijje pradėjo eiti du gudų (baltarusių) laikraščiai. Vienas rusų raidėmis „Дзясница,“ o kitas lotynų — „Swietač,“ Abudu eina po vieną kartą per savaitę.

IVAIRIOS.

Senovė grįžta. Kievo gubernijoje del žibalo stokos valstiečiai pradėję žibinti pušinėmis balonomis. Manufaktūros prekių brangenybė taip pat privertusi valstiečius grįžti prie senovės. Jie vėl namie verpią ir audžia ir tokiu būdu gamina sau naminius drabužius.

Nauji aukso sluogsniai. Uralo kalnų šiaurėje palei Lozės upę atrasta turtingi aukso ir platinos sluogsniai. Jei atsirastų apskirų žmonių, kurie galėtų ir mokėtų šiais turtais naudotis, tai šiame krašte žymiai pakiltų aukso pramonė.

Ukrainiečių mokyklos. Kievas. Mirgorodo žemietybės susirinkimas nutarė prašyti Poltavos gubernijos žemietybės, kad būtų leista mokyti vaikai liudies mokyklose ukrainiečių kalba. Prašyme nurodoma, kad dabartinės mokyklos nepasiekiantios savo tikslo, kadangi mokoma ne gimtąja vaikų kalba; rusų gi kalba turėtų būti pradėdama trečiaisiais metais.

SVETUR.

Vokiečių grasymai. Iš Amsterdamo praneša, kad vokiečių agentai šiame mieste platiną paskalas, kad jeigu, girdi, sąjungininkai atsisakytų pradėti tai-

kos tarybas, tai vokiečiai griebiasi teroro. 400 nardomųjų laivų apstosia Anglų pakraščius, Olandų laivams bus leista tik tada plaukioti, jeigu vokiečiams atvesiav jvų; paskui dar vokiečiai mėtysia į Londoną bombas, užtaisytas visokių limpamųjų ligų gemalais, ir apskritai vartosia dar labiau patobulintus žmonių žudymo prietaisus.

Anglų kariuomenės padidinimas. Anglų vyriausybė norinti dar pašaukti kariuomenėn 1 milijoną žmonių; tokiu būdu turėsianti tada iš viso 5 milijonus karių. Taip anglai nori atsakyti į vokiečių pasiūlymą taikinties.

Šveicarija. Šveicarijos sąjungos tarybos prezidentu 1917 metams išrinktas bendrosios ekonomijos vadybos vice-prezidentas ir viršininkas Šultesas.

Rumunija. Rumunų kariuomenė, prieš užimsiant vokiečiams paliekamas vietas, suspėjo sunaikinti žibalo versmų prietaisus. Taip pat Kompino mieste sunaiginta didelė elektros stotis ir žibalo dirbykla, kuri išdirbdavusi per parą 180 vagonų žibalo. Įvairiose gi vietose buvo sunaikinta arba sudeginta apie 50,000 vagonų benzino.

Mirė japonų feldmaršalas Ivao Ojama. Eidamas 74-tus metus mirė feldmaršalas, Ivao Ojama, kuris pragarsėjo rusų japonų karu 1904 metais, nugalėdamas tada rusų generolą Kuropatkina.

KARAS.

Rusų šone. Apylinkėje į rytus nuo Kaniukų kaimo buvo smarkių mušių delei užimtųjų vokiečių apkasų. Keturis kartus apkasai ėjo iš rankų į rankas ir galop jie teko vokiečiams. Jezupulio apylinkėje būriai vokiečių bandė pulti rusus, bet nesisekė. Miškuose Karpatuose didelės žvalgybos. Žvalgų būriai dažnai smagiai susipeša.

Rumunuose. Vokiečiai puola rumunus tikrai Oituzo upės lygumoje. Bet ir čia priešininkui puolimas nevyko. Kitose vietose nebuvo nieko ypatinga. Tačiau vokiečiai girdamiesi rašo apie savo žygius Rumunuose. Nežiūrint blogo oro ir nepatogių vietų, vokiečiai žengia priekin. Iš to pranešimo matyti, kad vokiečiai neveja rumunų ir rusų, bet seka paskui juos, nes rumunai ir rusai patys traukiasi. Yra žinių, kad priešininkas imdamas Valakus paklojęs daug kariuomenės. Kaikuriuose rotose iš 250 žmonių likę po 70—100 žm. Kitose vietose nieko ypatinga nevyko.

Prancūzuose. Po smarkaus armotų šaudymo, kuris tęsėsi kelias dienas, prancūzų kariuomenė puolė vokiečių linijas į šiaurę nuo Duomono tarp Maso ir Vevro, daugiau ne r0 varstų plotu. Prancūzai pradėjo pulti vokiečius nuo ryto. Nežiūrint ataklaus priešininko gynimosi, prancūzai privertė vokiečius pasitraukti. Prancūzai paėmė kelis kaimus viensėdžius, Ardomono ir Bezonvo tvirtumas. Kol kas prancūzai suėmė belaisvių 200 oficerių ir 7500 karių, bet jų skaičius vis didėja, paėmė daug armotų, šovinių ir kitokių daiktų. Po šio laimėjimo prancūzų kariuomenės ūpas žymiai pakilęs, jų nuostoliai esą menki. Nežiūrint blogo ūkanoto oro, prancūzų lakūnai mūsų laiku skraidė vokiečių pusėje ir darė žvalgybas.

Ant dešiniojo Maase upės kranto vokiečiai nedarė nė vieno puolimo. Tarp Maso ir Vevro prancūzų buvo tik keturios divizijos, vokiečių gi penkios, iš kurių maža kas belikė.

Lebės apylinkėje vokiečiai karštai puolė anglus, bet anglai neprileido jų artyn. Į pietus nuo Armontjėro ir į rytus nuo Firstrotės anglai padarė keletą smagių puolimų.

Serbų šone be armotų šaudymo nieko daugiau nebuvo.

Italų šone. Astiko lygumoje, Azijago pakalnėje buvo smarkus armotų šaudymas. Į rytus nuo Goricos ir Karso armotų šaudymas, Daug kliudo italų žygiavimas blogas oras.

Aigipte. Anglų kariuomenė prie Tigro upės pradėjo pulti turkus. Antrą dieną anglų kariuomenė paėmė kairįjį Kajo upės krantą. Perėję upę anglai pradėjo stumti turkus, ir viena diena jie nuėjo apie pusantros mylios priešakin. Anglų raitininkai išmušė turkus iš Kalachadzhichsano augštumų. Pėstininkai, eidami paskui, stiprina užimtąsias vietas. Dabar anglų kariuomenė tik pustrėčios mylios nuo Kut-el-Amaro.

Nuo lapkričio 22 d. prie Rufidžo upės eina smarkūs mušiai. Vokiečiai puola anglus, bet nesiseka, anglų gi avangardai išmuša vokiečius ir žengia priešakin.

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Uso upės lygumoje rusai paėmė visą cilią augštumų. Į rytus nuo Glioskiutės kaimo rusai paėmė keletą augštumų. Šiuose mušiuose rusai paėmė belaisvių 6 oficerių ir 236 karių, keletą kulkosvaidžių ir kitokių daiktų. Kitose vietose nieko ypatinga.

Prancūzuose. Ant dešiniojo Maso upės kranto prancūzai vėl pasislinko priekin. Lig šiol prancūzai jau paėmė belaisvių 300 oficerių ir 9000 karių, 81 armotą ir kitokių daiktų.

Laiškai Redakcijai.

Gerb. „Liet. Balso“ Redakcijai.

G. R.! Pavelykite Jūsų laikraštyje savo vardu pakartoti mano dėkingumo, pagarbos ir meilės žodžius, kuriuos gerb. kun. Tumas „L. Balso“ № 88, 89, 90 nuo savęs parašė apie mano šelpėjus geradarius.

Trys Gerieji Genijai nutiesė man kelią į augštesnįjį dailės mokslą, kurį šiemet štai išėjau, štai, išėjau, laimėdamas „Dailininko“ vardą.

Gerbiamoji Biržalų dvarininkė p. Jakobina Antanavičienė buvo mano gyvenimo pasakos Laumė-Pradė. Ji mane parodė šviesiems, užjauciantiems žmonėms; ji mane vasaros atostogomis vaišino; ji mane neturčių tėvelių nepamiršo.

Gerbiamoji inžinierienė p. Felicija Bortkevičienė buvo Laumė-Vidė. Patekęs į Vilnių, į paminėtąją Lietuvių koloniją, kuri per pusantų metų mane maitino, vis dėlto nebūčiau tiekios mokyklų durų atsidaręs, kad ne tasai Gerasis Genijus, kurs, ar pas ją buvau, ar pas kitus, nėkados manęs nepamiršo, visu kuo rūpinosi, visur lakstė ir protegavo.

Gerbiamasis advokatas raseiniškis dvarininkas p. Stasys Bytautas tikrai bajoriškai gausiai, vienas pats globojo mane per ilgus trejus metus; maitino, dangė ir sargino. Be to savo Gerojo Genijos niekaip nebūčiau atsidaręs Akademijos durų.

Visa ta eilė Jablonskių, Smetonų, Višinskių, Vileišių, Matulionių, Skripkų ir k., tai skaitieji mano šviturėliai, kurie sutaikino mane su gyvenimo skurdu, neleido pasilenkti po jo našta, nei ne apkarsti.

Visa tai gyvai laikosi mano atminimuose, ir aš, įžengdamas į savarankį gyvenimą jau kvalifikuotu darbininku, tikru širdies kavalimu negaliu nepasakyti visiems tiems savo Mieliejiems Tautiečiams: Ačiū, ačiū!

Juozas Zikaras.

P. S. P. J. Zikaras, frumpam laikui pasirodęs Petrograde, netesėdamas patsai šį laišką įteikti g.g. „L. Balso“ ir „N. Lietuvos“ Redakcijom, pavedė tai atlikti man. Tatai prašom.

Kun. J. Tumas.

II.

Prašau duoti vietos „L.B.“ skiltyse šiam mano laiškeliui pasižadėjimui.

Suprasdamas neatidėtiną reikala antsidėti sau mokesčių nukentėjusios Lietuvos reikalams, siunčiu 20 rub.) įnašų už lapkričio ir gruodžio mėn., kuriuos prašau Redakciją įteikti tam tikram komitetui ar komisijai — žodžiu, kaip bus sutvarkyta. Žinoma, geriausia būtų kad susidarytų tam tikras organas prie Centralinio Lietuvių Dr. Komiteto.

Labai gaila, kad šiame dalyke taip mažai mūsų padaryta. Tiesa, buvo renkamosi tam dalykui aptarti, bet pasibarę skirstėsi. Labai gaila!

Bet, nežiūrint to, vis tik mums lietuviams reikia kuogreičiausiai antsidėti mokesčiams. Taigi kviečiu tautiečius siųsti mokesčių Redakcijoms. Gal tada greičiau susidarys ir tam tikra organizacija.

Jonas Rinkevičius.

Petrapolis, 3 XII 16 m.



Pranešimas.

Dainų mėgėjams.

Petrpilyje Baskovo g-lės № 29 Lietuvių Kursų bute gruodžio 5, 7 ir 10 d. d., vadinasi pirmadienį, trečiadienį ir šeštadienį 9 val. vak. prasi-dės dainavimo repetición. Dainų mėgėjus, turinčius balsus, kviečiame kuodaugiausia atvykti dalyvauti. Organizuojama nuolatinis tautinis choras. Lavins ir ves jį Petras Kavaliauskis.

P. S. Choro tikslas, idant mūsų gražios dainos gražiai skambėtų kaip per koncertus, taip ir per lietuvių vakarus bei spektaklius, Petrapičio kuopų bei draugijų taisomus.

P. Kavaliauskis.



Redakcijos atsakai.

Stasiui Pelaičiui, Saikūnui, Ed. Jautuliui, Atskalanui. Dedame pirmiau atsiųstą iš Maskvos korespondenciją; kadangi ir Tamstos rašote apie tą patį koncertą, tai Tamstų korespondencijų nebedėsime.

Kikiliui. Įdėję kitų anksčiau gautą koncerto aprašymą, Tamstos nebedėsime. Išsiuntėme Tamstos nurodymu.

Atskalanui. Tamstos korespondencijos nedėsime. Jeigu yra kalbų apie ką nors, tai pirma jos reikia gerai iširti, ar teisingos, o šiaip kalbų nesuvalkysi.

* 20 rub. gauta. R e d.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

JUOZAPAS KAMARAUSKAS Kauno gub., Ukmargės aps., Kupiškio m., ieškau pačios Onos ir dukters Elžbietos, Amerikoje gyvenančių sūnų Kazimiero ir Stanislovo, giminių ir pažįstamų. Petrograd, 3a Nevskoj zastavoj 2-ja Luch № 6-7. 2348—1

TEKLĖ ŠAPELIOTĖ iš Kauno gub., Ukmargės aps., Kurklių m-ljo, ieško savo brolio Luciuo Šapalo, gyvenančio Amerikoje. Prašau Amerikos laikraščių šį skelbimą pakartoti. Petrograd, Nevskij pr. d. 32. Kun. Bugenius. 2309—1

IEVA ŽELTAUSKIENĖ iš Steponkaimio sod., Betygalos valsč., Kauno aps., ieškau savo sūnų Prano ir Juozo Želtauskių, gyvenančių Amerikoje. Prašau atsilipti: Rossija, Mогилевъ на днѣпрѣ, Карабановская ул. д. № 8, Литовский Комитетъ. Евѣ Желтовской. Prašau Amerikos laikraščių atsispaudinti. 2305—2

Kareivis ANTANAS DZIMIDAVIČIUS Kauno gub., Raseinių aps., Šidavos valsč., Plekaitių k., ieškau giminių ir pažįstamų. Dбйств. Армія, 3-я Отдѣльная легкая Батарея для стрѣльбы по воздушному флоту. 2312—2

MIKOLAS JASAITIS iš Kauno gub., Betygalos vals., Paliepių sod., ieškau giminių ir pažįstamų. Новочеркасскъ Д. О., Ямской пер. № 14. 2316—4

JOKŪBAS STŠKUS iš Žvešgių, Betygalos par., ieško sūnaus Juozo, brolio Antano. Саратовъ, Московская 94. Литовский Комитетъ. 2326—1

JONAS KVILIONAS, Kauno gub., Zarasų aps., Obelių par., iš Navikų viens., ieškau draugų ir pažįstamų. Гор. Армавиръ, Куб. обл., Римско-Католической церкви, уголь Шереметьевской и Новой ул. Amerikos laikraščių prašau atsispaudinti. 2327—2

Albina Varnagirienė iš Vidgirėlių kaimo, Daukšų par., Suv. gub., ieškau savo tėvų Grinkevičių, išbėgusių iš Liudvinavo. ВОРОНЕЖЪ, Консистерская уз. № 29. А. Варнагирисъ. 2328—1

JUZEFA STONKIENĖ Kauno gub., Panevėžio aps., Krakenavos vals., Šventupių sod., ieškau motinos Pranciškos Masiliūniens 50 m., brolių, giminių ir pažįstamų. Екатеринбургъ, Крестовая ул. № 35. 2329—1

PETRAS JURGELEVIČIUS iš Varėnos, Vilniaus gub., ieško pažįstamų. Таганрогъ О. В. Д. Чеховская 107. 2330—3

Noriu mokytis lietuvių mokykloje. Kreipties: И. НОВГОРОДЪ, Александровская 30. Литовский Комитетъ, мokytojai Е. м. Сташкытс. 2331—1

ANTANAS PRANINSKAS iš Labų stoties, Kauno gub., Panevėžio aps., ieškau giminių ir pažįstamų. Ст. Ясень, Либ. Ром. ж. д. (Минской губ.). Prašau Amerikos laikraščių atsispaudinti. 2332—1

ANDRIEJUS ŽILINSKAS iš Strelčių k., Prienų par., Klebieškio vals., ieškau savo žmonos Jevos su vaikais Pranciškom, Antanina ir Kotrina. Поч. ст. Миръ, Новогрудскаго уѣзда, Минск. губ., дер. Запорье. 2334—2

DOMICELĖ STOČKAITĖ (o gal Stočkienė?) Kauno gub., Zarasų aps., Obelių vals., iš Obelių dvaro, ieškau motinos Agotos ir giminių. Пенза, Дворянская ул. № 42, кв. 2. 2335—3

ANTANAS PAKNYS, ieškau savo žmonos Karalinos Paknienės su vaikais ir pažįstamų ir giminių iš Kauno gub., Zarasų aps., Kamajų par., Žilubų kaimo. Псковъ, Центральный Складъ Всеросс. З. Союза № 6. 2336—2

STASYS ŠUPŠINSKAS ieškau sesers Onos iš Tabarauskų k., Suv. gub., Kalvarijos aps., Raudeinio vals. Воронежъ губ., Никитская № 27, уч. VI класса С. Шупшинско. 2337—1

JONAS KNAŠYS Suv. gub., Marijampolės aps., Veiverių vals., Šilėlių kaimo, ieškau žmonos Marijonos. Рославль, Смол. гуг. Литовское училище. 2338—1

PETRAS DREVINSKAS iš Daumenių sod., Gulbinų vals., Panevėžio par., Kauno gub., ieškau Apolinaro Drevinsko, Onos ir Agotos Glodičių. Kas apie juos žino, prašau pranešti: Дбйств. Армія, 703 Сводный Госпиталь. Петру Древинскому. 2313—3

PIJUŠAS SENKUS Suvalkų gub., Marijampolės aps., Gudelių vals., Butkos k., ieškau gsminių ir pažįstamų. Вятка, Ивановская ул. домъ Пупырова № 60. 2314—1

Kareivis ANTANAS PAULASKAS (PAULOVSKIS), ieško tėvo Juozo, motinos Elžbietos, Stanislovo, brolių Juozo ir Pranciškaus iš Viešnių vals., Šiaulių aps. Дбйств. Армія, 3-й Кавказскій этапный бат. Команда 183. 2315—1

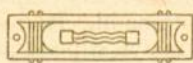
ONA VIŠNIAUSKIENĖ ieško savo sūnaus iš pirmo vyro Vinco Mekščiūno Suv. gub., Naumiesčio aps., paimito kariuomenės Vladivostoke. Иркутскъ, аптека Н-ковъ Калусовскаго И. Сурвило, передать Вишневецкой. 2317—1

AGNIEŠKA MIKAILIENĖ ieškau savo dukters Agnieškos ir Aleksandro Beros su šeima. Visi iš Veiverių, Suv. gub. Jei kas žino apie juos, prašau pranešti, Струги-Бѣлая, Петрогр. губ., Лбская ул. д. Ивановская № 6. 2318—3

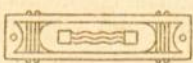
Kareivis KAZIMIERAS BALTAKIS Kauno gub., Ukmargės aps., Anikščių vals., Naujonių sod., prašau giminių ir pažįstamų atsilipti: Дбйств. ар., 82-я Отдѣльная Саперная рота, пол. почтов. контора № 135. 2319—1

JONAS DOSČIORA Zarasų aps., Rokiškio vals., ieškau giminių Anastazijos Maželyčios, Panevėžio par., Rupiškio sod. Дбйствующая Армія, 3-я бат. 13 Л. Мортирный Арт. дивизионъ Ивану Дошару. 2322—1

Jau spauzdinamas „Lietuvių Balso“



1917 m.



sieninis mėnesinis nuplėšiamas kalendorius.

Kalendorius ant didelės (16×8½ col.) lentelės, pieštos dailininko J. Zikaro.

Lentelė vaizdina dabartinius mūsų tėvynės vargus, būtent: šis karas tai kaip tvanas, kuriame paskendo visa Lietuva. Iš bangų kyšo dar Lietuvos sostinės Vilniaus žymiosios vietos: Vilniaus katedros ir Gedimino pilies viršūnės. Gi tarp įšėlusių bangų blaškoma valtelė, Lietuvos vyčių pažymėta. Lentelės kraštai pagražinti tautiniais ornamentais. Lentelių bus keturių spalvų.

Paties kalendoriaus dvylika lapelių (kiekvienam mėnesiui po lapelį), kalendoriaus skaitmens labai aiškūs ir rodo senąjį ir naująjį kalendorių, kad būtų aiškiau, sekmadieniai ir kitos švenčių dienos spauzdinama raudonu dažu.

Kiekviename mėnesyje parodytos vyriausybės ir mokslo įstaigų švenčiamos dienos, parodyti saulės ir mėnesio temimai, dienos ilgis, mėnesio atmainos, pagaliaus paminėtos svarbiausios mūsų šio karo metu atsitikimų dienos.

„LIETUVIŲ BALSO“ sieninių kalendorių „Žiburio“ ir „Lietuvių kalendorių“ turės parduoti visi „Liet. Balso“ įgaliotiniai, tat iš jų vietos žmonėms patogiausia bus nusipirkti tą ar kitą kalendorių.

Kuriose vietose kol kas mes neturime įgaliotinių, kad mūsų žmonės ir ten neliktų be metinės rodyklės, prašome kunigų, inteligentų, Liet. D-jos Skyrių, Komiteto įgaliotinių ir šiaip žmonių, kuriems rūpi mūsų žmonių reikalai, padėti „Lietuvių Balsui“ šiuo sunkiu metu aprūpinti mūsų ištremtus brolius bent metinėms KNYGOMIS KALENDORIAIS. Drauge prašome įgaliotinių ir kitų, kurie mano šiuo reikalu pasidaruoti, netrukus pranešti mums, kiek kuriame mieste manoma kalendorių išleisti, tat mes iš anksto paruošime siuntinius. „Lietuvių Balso“ Administracija.

Kareivis JONAS JURKŠTAS Kauno gub., Ukmargės aps., Kamajų par., Žėimių sod., ieškau giminių pažįstamų, ir draugų. Adresas: Дбйств. Армія, 82-я Отдѣльная Саперная рота, пол. почт. контора № 135. Amerikos laikraščių prašau šį skelbimą atsispaudinti. 2320—1

JONAS KVILIONAS, Kauno gub., Ežerėnų aps., Abelių par., iš Navikų viens., ieškau draugų ir pažįstamų. Гор. Армавиръ Куб. обл., Римско-Католич. цер. Уголь Шереметьевской и Нов. ул. Amerikos laikraščių prašau šį skelbimą atsispaudinti. 2321—2

JURGIS VAIČIULĖNAS Kauno gub., Panevėžio, Biržų vals. ir par., Medeikių sod., ieško savo dukters Albinos 18 m. СТ. ВЫКСА д. Склолила Нижегород. губ. Литовское училище, учителю К. Сакевичу, передать Г. Вайчуленасу. 2323—4

TERESĖ VARIAKOJUTĖ iš Kretingos m., Kauno gub., ieškau tėvo, giminių ir pažįstamų. Киевъ, Овручская 10. 2324—4

JUOZAS KRASNICKAS iš Komisaruvkos km., Simno par., gyvenęs Amerikoje, ieško motinos Marcelios, žmonos Elžbietos, giminių ir pažįstamų. Adr.: Mr. Jon Krasnicki, Minersville Pa, Box 37, U. S. of America. 2325—2

MARIJONA SIMONAVIČIENĖ Trakų aps., Aukštadvario vals., ieško vyro Prano Simonavičiaus pariuomenėje, giminių ir pažįstamų, ir 2326—2

IEVA BANDZEVIČIENĖ Žiezmarų vals., Beistrakių kaimo, ieško sesers Uršulės Zenkevičienės, giminių ir pažįstamų. Хвалынский, Саратовъ, Еасовая ул. 14. 2326—2

URŠULĖ BALTRUŠAIČIUKĖ Suv. gub., Marijampolės aps., Veiverių valsč., Cirninkų kaimo, ieškau motinos Onos Baltrušaitienės, seserų, giminių ir pažįstamų ir brolio Jono kareivio. Петроградъ, Балтійская ул. д. 74—7. 2303—1

Ieškau: JUOZA ŠUKIO iš Pilviškių, Suv. gub., AGNIEŠKOS VIŠNIAUSKIUTĖS, MARIJONOS NARAUSKIENĖS, SIMO KASPAROS ir Elžbietos Karpavičienės iš Kirsniškių, Pilviškių valsč. Adresas: Mr. MORTA ŠUKIENE 4321 Tammond St. Sheridan, PITTSBURGH PA. 2310—3

Kareivis JONAS SALADŽIUS Kauno gub., Ukmargės aps., Debeikių valsč., Siebakių kaimo, 2167—2

Ieškau giminių ir pažįstamų. Минскъ, уголь Петропавловской магазинъ, д. Воричи 27—7. Ивану Саладзевику. Prašau Amerikos laikraščių atsispaudinti. 2311—1

Kareivis PRANCIŠKUS BARTUSEVIČIUS iš Kauno aps., Valiūnos par., Gištelnių k., ieškau žmonos Marcijonos ir visų pažįstamų. Дбйств. Армія, 20 мѣстный артил. легкой паркъ. 2388—1

POV. JONOŠKA Suvalkų gub., ieškau žmonos Pranciškos, uošvio Juozo Jokūbaičio, Kauno gub., Šiaulių aps., Gasčiūnų par., giminių ir pažįstamų bei brolio Jokūbo Amerikoje (1914 m. gyveno Bostone). Петроградъ, Садовая ул. 104, лазаретъ. 2307—1

VINCAS KRISČIONAS iš Puskelnų kaimo, Marijampolės par., Suvalkų gub., ieškau tėvų, brolių, seserų, draugų ir visų pažįstamų. Тамбовъ, Николаевская ул. 12, Литовская жен. гимн. 2253—1

IEVA BARATINSKIENĖ Suv. gub., Marijampolės aps., Veiverių valsč., Šilėnų k., ieškau sūnų: Antano, Jono ir Baltraus, gyvenančių Anglijoje (prieš 3-jus metus gyvenusių Londone). Taip pat ieškau dukters Marijonos, gyvenančios Amerikoje (Shenandoah Pa). Prašau žinančių apie juos pranešti Ст. Струги-Бѣлая, Петроградъ, губ. домъ Малишевскаго, Евѣ Баратинской. 2406—1

MARIJONA ČERNAUSKAITĖ, pirmiau gyvenusi Rygoje (iš Kauno gub., Šiaulių aps.), ieškau brolių, seserų, giminių ir pažįstamų Петроградъ, Офицерская № 11—35. 2254—1

BENEDIKTAS DULKINAS Kauno gub., iš Šiaulių, ieško giminių ir pažįstamų. Харьковъ, Б. Понасовская № 13, кв. 9. 2252—1

Kastromos skyrius

Lietuvių D-jos nukentėjusiems del karo šelpti PRANESA, kad greitai bus priimami į ūkio mokyklos prieglaudą sužeistųjų ir ŽUVUSIŲ KAREIVIŲ VAIKAI.

Pageidaujama, kad vaikai būtų nuo 7—17 metų amžiaus ir kad bent kiek mokėtų rašyti ir aritmetikos. Visas laikymas dykai. Prašymais kreipties: КОСТРОМА, РУСИНА № 34.

2167—2